

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

Π α ρ ε ν έ ρ γ ε ι ε ς

Και τὰν γὰν ἀκίνητοποιήσω...

Οἱ ἀπεργίες τῶν τελευταίων ἐβδομάδων ἀκίνητοποίησαν πλήρως τὴ δημόσια καὶ ἰδιωτική ζωὴ. Μὲ τὴν ἀκίνητοποίηση αὐτὴ ἐπιδικαστικὴν ἢ διατήρηση ὀρισμένων κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων καθὼς καὶ ἡ ἐπίτευξη συγκεκριμένων πολιτικῶν στόχων. Πρὸς αὐτὴν ἄλλωστε τὴν κατεύθυνση στρέφονταν οἱ προσπάθειες καὶ οἱ ἐνέργειες ἄλλων. Ἀφήγονταν ἐντούτοις νὰ διαφανοῦν καὶ μερικὲς ἄλλου τύπου παρ- ἐνέργειες.

Σὲ μιὰ ἐποχὴ, ποὺ ὅλα ἔδειχναν ὅτι εἴχαμε ἐξασφαλίσει τίς βασικὲς μας ἀνάγκες σὲ ἐνέργεια, ἡ κρίση τοῦ Κόλπου ἔδειξε ὅτι αὐτὴ ἡ ἐνέργεια θὰ στοιχίζει ὅλο καὶ πλεὺ ἀκριβῶς. Οἱ ἀπεργίες στὴ Χώρα μας ἀπέδειξαν ὅτι καὶ ἔτιαν ὑπάρχει ἐνέργεια δὲν εἶναι βέβαιο ὅτι μπορεῖ νὰ ἐνεργοποιηθεῖ καὶ ἔτσι μπορεῖ νὰ μείνει ἀνενέργητη καὶ οἱ καρποὶ τῆς νὰ μὴ φθάνουν στοὺς ἀποδέκτες τῆς.

Ὅλοι ζήσαμε καὶ ζοῦμε τὸ καθημερινὸ δράμα καὶ κατανοήσαμε πλήρως τί σημαίνει νὰ μάθουμε νὰ ζοῦμε χωρὶς ἠλεκτρικό, χωρὶς ἐπικοινωνίες, χωρὶς νερὸ ἢ τουλάχιστο μὲ περιορισμένη τὴ χρῆση τους. Καὶ ὅλοι διαμαρτυροῦμαστε ἐναντίον ἐκείνων ποὺ τοὺς θεωροῦμε εἴτε ἄμεσα εἴτε ἔμμεσα ὡς τοὺς κύριους ὑπευθύνους αὐτῆς τῆς ἀπαράδεκτης, καθὼς λέμε, καταστάσεως.

Νὰ ὑπάρχει ἐνέργεια καὶ νὰ μὴν εἶναι δυνατὸ νὰ χρησιμοποιηθεῖ; Νὰ ὑπάρχουν ὀχήματα τὰ ὅποια νὰ παραμένουν ἀκίνητοποιημένα καὶ νὰ μὴ μπορεῖ ὁ κόσμος νὰ πάει στὴ δουλειά του; Νὰ ὑπάρχουν δίκτυα, καὶ ὅμως τίποτε νὰ μὴν ἔχει πρόσβαση μὲ τὸ κατέδρασμα ἐνδὸς ἢ περισσοτέρων μοχλῶν; Ὁ καίμενος ὁ Ἀρχιμήδης δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθεῖ, ὅτι ἐνῶ αὐτὸς θὰ μπορούσε, ἀρκεῖ νὰ εἶχε ἐξασφαλίσει ἕνα κομμάτι γῆς στὸ ὅποιο θὰ στεκόταν, νὰ κινήσει «καὶ τὰν γὰν», οἱ σημε-

ΤΟΥ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἀναπλ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

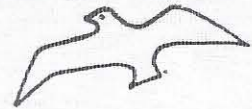
ρινοὶ διάδοχοί του μ' ἕνα μοχλὸ ν' ἀκίνητοποιοῦν τὸ σύμπαν!

Ὅλοι μας ὅμως εἴμαστε εὐκολοὶ σὲ κατηγορίες. Συνηθίζουμε νὰ μεταθέτουμε τίς εὐθύνες στοὺς ἄλλους. Ὅχι ἐμεῖς, οἱ ἄλλοι φταῖνε γιὰ ὅλα. Παρπατάμε στοὺς δρόμους καὶ δὲν βλέπουμε ποὺ πατάμε. Φῶς δὲν ὑπάρχει. Στοὺς δρόμους τὰ αὐτοκίνητα κινοῦνται ὑπὸ ἴδιαν εὐθύνην. Ὁ κίνδυνος ἀτυχημάτων μεγαλώνει. Νὰ ἐπικοινωνήσουμε δὲν μποροῦμε. Τὰ τηλέφωνα ὑπολειποῦν οἱ ἐπιστολές μας παραμένον ἀνεπίδοτες· τὰ ἠλεκτρικὰ κουδούνια δὲν ἀναγγέλλουν ἀφίξεις· οἱ ἀνελευστηρες μᾶς ἐγκλωβίζουν. Σιγὰ - σιγὰ οἱ πέντε αἰσθήσεις μας θὰ πάθουν νὰ μεταφέρουν ἐρεθίσματα ἢ θὰ διακιννοῦν μόνο τὰ δυσάρεστα. Ἦδη οἱ σωροὶ τῶν σκουπιδιῶν ὄξουν στοὺς δρόμους μας καὶ δὲν ἔχεις τὴ δυνατότητα νὰ ἔρθεις, νὰ διαῖς καὶ ν' ἀντι- παρῆλθεις.

Τὰ ἐξωτερικὰ ἀπεικόνιση τῶν ἐσωτερικῶν

Ἡ ἐκρυθμὴ κατάσταση λοιπὸν τῶν τελευταίων ἡμερῶν σὲ κάνει νὰ σκέπτεσαι λίγο περισσότερο, ἔτσι ποὺ ἡ ἐπιθεβλημένη ἀπὸ τὰ ἔξω ψυχαγωγία ἀτονεῖ κι ἔχεις λίγο περισσότερο χρόνο νὰ σκεφτεῖς. Σὲ κάνει ν' ἀναρωτιέσαι: μήπως αὐτὴ ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει ὁ γύρω μας κόσμος αὐτὲς τίς ἡμέρες δὲν ἀπεικονίζει μιὰ δική μας ἐσωτερικὴ κατάσταση ποὺ προβάλλεται μὲ ἔγτογο τρόπο ἐξωτερικά. Τὸ χάος στὶς συγκοινωνίες, στὶς ἐπικοινωνίες δείχνει μιὰ δική μας ἀκαταστασία ἐσωτερικὴ. Πόσες φορές ἐνῶ βλέπουμε δὲν βλέπουμε κι ἐνῶ δίνουμε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἀκοῦμε δὲν παίρνουμε χαμπάρι μὲ τίποτε. Ἐθελουφλοῦμε καὶ κωφεύουμε. Ἐνῶ ὑπάρχουν χίλια δυὸ ποὺ μποροῦμε νὰ γευσοῦμε, ἐμεῖς παραμένουμε ἀγευστοὶ καὶ ἀοσμοὶ, χωρὶς νὰ δομίζομαστε καμιά μπουρδιά καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀγγίζει τίποτε, ἀνέπαφοι στὶς ἐπαφές μας καὶ ἀπιαστοὶ. Πλήρη τῆς δυσλειτουργίας τῶν αἰσθήσεων. Καὶ νὰ ὑπάρχουν ἐρε-

σ ε δρόμους ποιμαντικής διακονίας

θήματα, τί να έρεθίσουν; Το έρεθίσμα μένει χωρίς αντίδραση. Ένας έαυτός χωρίς αντανακλαστικά. Συνέπεια μιας τέτοιας καταστάσεως είναι και όταν ακόμα υπάρχει ενέργεια έμεις να μη μπορούμε να την αντιληφθούμε και να την εκ-μεταλλευτούμε.

Σκεφτόμουνα πόσες φορές δέν παραμελούμε έμεις οι ίδιοι την επικοινωνία μας με τους άλλους αλλά και με τον Θεό. Ένοχλούμεθα πού οι τηλεφωνικές μας επικοινωνίες δυσχεραίνουν λόγω στάσεων εργασίας των υπαλλήλων του Ο.Τ.Ε. Πόσες φορές όμως είμαστε έμεις εκείνοι πού δέν κάνουμε ένα τηλεφώνημα όταν ο άλλος τό περιμένει. Πόσες φορές δέν άμελούμε να γράψουμε ένα γράμμα πού μπορεί να δώσει ζωή στον παραλήπτη του. Πόσες φορές δέν άμελούμε την προσευχή πού είναι πάντα επικοινωνία με τον Θεό και ταυτόχρονα μαθητεία επικοινωνίας με τους ανθρώπους.

Ένώ μπορούμε να φωτιστούμε διαβάζοντας την Αγία Γραφή ή ένα άλλο πνευματικό βιβλίο ή ζητώντας τή φωτισμένη συμβουλή ενός Πνευματικού, άρνούμαστε να πατήσουμε τό κουμπί και παραμένουμε στο σκοτάδι.

Ένώ μπορούμε να ξεδιψάσουμε την πνευματική μας δίψα, άρνούμαστε να γυρίσουμε την στρόφιγγα ή προσπαθούμε να άντλήσουμε νερό από άνυδρα στρώματα γής.

Ένώ μπορούμε να πάρουμε δύναμη από τις άστειρευτες πηγές της Έκκλησίας και των Μυστηρίων άναζητούμε ύποπτες ενεργειακές πηγές. Έγκαταλείπουμε την ανθρώπινη ζεστασιά κι έγκαθιστούμε κρύες παγερές διανθρώπινες σχέσεις.

Δέν χρειάζεται ν' άπαριθμήσουμε έπακριβώς όλες τις ό λ ι γ ω ρ ί ε ς μας ως προς την έκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών μας πηγών για την άντληση ενέργειας. Ο κοινός νους μπορεί κάλλιστα να συμπληρώσει τον κατάλογο των ενεργειών πού μπορεί αλλά και πρέπει να γίνουν για να μη φτάσουμε και στην πνευματική τελεία συσκότιση (BLACK OUT) όπως κινδυνεύουμε από μία άνάλογη ύλική με τις συνεχιζόμενες άπεργίες. Στόν πνευματικό όμως τομέα για να μη γίνει αυτό θά χρειαστούν κάποιες ύ π ε ρ ρ ί ε ς εργασίας πού πρέπει έμεις οι ίδιοι να καταβάλλουμε σέ μία μόνιμη δάση.

Άς αποτελέσουν λοιπόν, αυτές οι παρ-ενέργειες του ενεργειακού προβλήματος πού με τρόπο ιδιαίτερα δεξιά ύποστήκαμε όλοι τον τελευταίο καιρό, άφορμή για έπανενεργοποίηση όλων των δυνάμεων: ανθρώπινων, θείων και ύλικών. Μια τέτοια έπανενεργοποίηση είναι θεέβαιος ότι θά δώσει τό έναυσμα για μια δημιουργική πορεία της Χώρας πού τόσο την έχει ανάγκη στους δύσκολους καιρούς πού περνάμε. Για κάτι τέτοιο χρειάζεται όμως σύντομη κινητοποίηση των πνευματικών δυνάμεων του τόπου και ιδιαίτερα των Έκκλησιών, οι όποιοι θά θυμίσουν ξεχασμένες προτεραιότητες και πηγές ενέργειας.

